

Sökanden yrkar att domstolen skall

1. fastställa att Republiken Österrike har åsidosatt sina skyldigheter enligt Europaparlamentets och rådets direktiv nr 96/70/EG av den 28 oktober 1996 om ändring av rådets direktiv 80/777/EEG om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om utvinning och saluförande av naturliga mineralvatten⁽¹⁾ genom att inte anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet och genom att underlåta att underrätta kommissionen om åtgärderna för införlivande,
2. förplikta Republiken Österrike att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Grunder och huvudargument är desamma som i mål C-386/99⁽²⁾; den i artikel 2 direktivet fastställda fristen gick ut den 28 oktober 1997.

⁽¹⁾ EGT L 299, 23.11.1996, s. 26.

⁽²⁾ EGT C 366, 18.12.1999, s. 20.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av High Court of Justice (England & Wales), Chancery Division (Patent Court) av den 22 juli 1999 i målet mellan 1) Levi Strauss & Co (ett bolag bildat enligt lagen i staten Delaware) samt 2) Levi Strauss (UK) Ltd och 1) Tesco Stores Ltd samt 2) Tesco Plc

(Mål C-415/99)

(2000/C 79/10)

High Court of Justice (England & Wales), Chancery Division (Patent Court) begär genom beslut av den 22 juli 1999, vilket inkom till domstolens kansli den 29 oktober 1999, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan 1) Levi Strauss & Co (ett bolag bildat enligt lagen i staten Delaware) samt 2) Levi Strauss (UK) Ltd och 1) Tesco Stores Ltd samt 2) Tesco Plc beträffande följande frågor:

1. Medför tillämpningen av direktiv 89/104/EEG⁽¹⁾ (nedan kallat direktivet), om varor försedda med ett registrerat varumärke har förts ut på marknaden i en stat utanför EES av varumärkesinnehavaren eller med hans samtycke och därefter importerats till eller sålts inom EES av tredje man, att varumärkesinnehavaren har rätt att hindra denna import eller försäljning om han inte har uttryckligen och klart samtyckt till den, eller kan sådant samtycke vara underförstått?

2. Om svaret på fråga 1 är att samtycke kan vara underförstått, kan då detta samtycke härledas från att varorna har sålts av innehavaren eller för hans räkning utan att det i avtal har föreskrivits inskränkningar som förbjuder vidareförsäljning inom EES och som är bindande för den förste köparen och för alla följande köpare?
3. Om varor försedda med ett registrerat varumärke av varumärkesinnehavaren har förts ut på marknaden i en stat utanför EES,

A. i vilken utsträckning är följande omständigheter relevanta eller avgörande för frågan om det förelåg samtycke av innehavaren till att föra ut dessa varor på marknaden inom EES i den mening som avses i direktivet:

- a) Den person som för ut varorna på marknaden (utan att vara en godkänd återförsäljare) gör det med kännedom om att han är laglig ägare av varorna och det anges inte på dessa varor att de inte får föras ut på marknaden inom EES, och/eller
- b) den person som för ut varorna på marknaden (utan att vara en godkänd återförsäljare) gör det med kännedom om att varumärkesinnehavaren motsätter sig att dessa varor förs ut på marknaden inom EES, och/eller
- c) den person som för ut varorna på marknaden (utan att vara en godkänd återförsäljare) gör det med kännedom om att varumärkesinnehavaren motsätter sig att dessa varor förs ut på marknaden av någon annan än en godkänd återförsäljare, och/eller
- d) varorna har köpts hos godkända återförsäljare i en stat utanför EES och varumärkesinnehavaren har upplyst dessa godkända återförsäljare om att han motsätter sig att varorna säljs i syfte att vidareförsälja dem, men dessa godkända återförsäljare inte i avtal har föreskrivit någon inskränkning för sina köpare avseende det sätt på vilket varorna kan avyttras, och/eller
- e) varorna har köpts hos godkända återförsäljare i en stat utanför EES och varumärkesinnehavaren har upplyst dessa godkända återförsäljare om att de nämnda varorna var avsedda att säljas till återförsäljare i denna stat utanför EES och inte skulle säljas för export, men dessa godkända återförsäljare har inte i avtal föreskrivit någon inskränkning för sina köpare avseende det sätt på vilket de kan förfoga över varorna, och/eller
- f) varumärkesinnehavaren har (eller har inte) meddelat alla följande köpare av varorna (det vill säga köparna mellan den person som först köper varorna av innehavaren och den person som för ut varorna på marknaden inom EES) att han motsätter sig försäljning av varorna i syfte att vidareförsälja dem, och/eller

g) varumärkesinnehavaren har (eller har inte) i avtal föreskrivit en inskränkning som är lagligt bindande för den förste köparen och avser förbud mot försäljning i syfte att vidareförsälja till någon som inte är den slutlige konsumenten?

B. Är svaret på frågan huruvida innehavaren har samtyckt (eller ej) till att dessa varor förs ut på marknaden inom EES i den mening som avses i direktivet beroende av en eller flera ytterligare faktorer och i så fall vilka?

(¹) Rådets första direktiv 89/104/EEG av den 21 december 1988 om tillnärmningen av medlemsstaternas varumärkeslagar (EGT L 40, 11.2.1989 s. 1).

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av High Court of Justice (England & Wales), Chancery Division (Patent Court) av den 22 juli 1999 i målet mellan 1) Levi Strauss & Co (ett bolag bildat enligt lagen i staten Delaware) samt 2) Levi Strauss (UK) Ltd och Costco UK Ltd

(Mål C-416/99)

(2000/C 79/11)

High Court of Justice (England & Wales), Chancery Division (Patent Court) begär genom beslut av den 22 juli 1999, vilket inkom till domstolens kansli den 29 oktober 1999, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan 1) Levi Strauss & Co (ett bolag bildat enligt lagen i staten Delaware) samt 2) Levi Strauss (UK) Ltd och Costco UK Ltd beträffande frågor som är identiska med dem i

mål C-415/99 (¹), 1) Levi Strauss & Co (ett bolag bildat enligt lagen i staten Delaware) samt 2) Levi Strauss (UK) Ltd och 1) Tesco Stores Ltd samt 2) Tesco Plc.

(¹) Publicerat i detta nummer av EGT, s. 5.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Bundesgerichtshof av den 30 november 1999 i målet mellan Georg och Helga Heininger, å ena sidan, och Bayerische Hypo- und Vereinsbank AG, å andra sidan

(Mål C-481/99)

(2000/C 79/12)

Bundesgerichtshof begär genom beslut av den 30 november 1999, vilket inkom till domstolens kansli den 20 december 1999, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela

ett förhandsavgörande i målet mellan Georg och Helga Heininger, å ena sidan, och Bayerische Hypo- und Vereinsbank AG, å andra sidan, beträffande följande frågor:

1. Omfattar rådets direktiv 85/577/EEG av den 20 december 1985 för att skydda konsumenten i de fall då avtal ingås utanför fasta affärslokaler (EGT L 372, s. 31; svensk specialutgåva, område 15, volym 7, s. 83) även realkreditavtal, och har detta direktiv, vad gäller den i artikel 5 angivna rätten att frånträda avtalet, företräde framför rådets direktiv 87/102/EEG av den 22 december 1986 om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar om konsumentkrediter (EGT L 42, s. 48; svensk specialutgåva, område 15, volym 7, s. 202)?

2. Om svaret på denna fråga är jakande:

Hindras den nationella lagstiftaren genom direktiv 85/577/EEG från att tillämpa den tidsfrist för utövandet av rätten att frånträda avtalet som föreskrivs i 7 § andra stycket tredje meningen i den tyska konsumentkreditlagen även i fall då hemförsäljningen avser beviljande av en realkredit, i den mening som avses i 3 § andra stycket andra punkten i nämnda konsumentkreditlag och den i artikel 4 i direktivet föreskrivna upplysningen inte har skett?

Talan mot Republiken Frankrike väckt den 21 december 1999 av Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-483/99)

(2000/C 79/13)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 21 december 1999 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Republiken Frankrike. Sökanden företräds av Maria Patakia, rättstjänsten, i egenskap av ombud, delgivningsadress: Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg, Luxemburg.

Sökanden yrkar att domstolen skall

1. fastställa att Republiken Frankrike genom att bibehålla artikel 2 första stycket och andra stycket iii) i dekret 93-1298 av den 13 december 1993 enligt vilket franska statens särskilda aktie i det statliga bolaget Elf-Aquitaine är förbunden med följande rättigheter:

a) allt direkt eller indirekt innehav från en fysisk eller juridisk persons sida, ensam eller i samråd med annan, av andelar överstigande de övre gränsvärdena om en tiondel, en femtedel eller en tredjedel av företagets kapital eller rösträtt vid bolagsstämman måste först godkännas av ekonomiministern (artikel 2 första stycket i dekretet),